

SZCZYPTA SOLI

PISMO DIECEZJALNEGO SANKTUARIUM ŚWIĘTEJ KINGI W NOWYM KORCZYNIU

Modlitwa

Litania do Świętej Kingi

... Święta Kingo, strażniczko dobra narodu, módl się za nami.

Święta Kingo, piastunko polskiej mowy, módl się za nami.

Święta Kingo, zasłużona dla polskiej kultury, módl się za nami.

Święta Kingo, patronko kopalni soli, módl się za nami.

Święta Kingo, przemożna patronko nasza. módl się za nami.

Abyśmy prawdziwie chrześcijańskim życiem nieustannie uwielbiali dobroć miłosiernego Boga, uproś nam święta Kingo.

Abyśmy w codziennych doświadczeniach zaufali Bożej Opatrzności, uproś nam święta Kingo.

Abyśmy naszą modlitwą i troską otaczali zawsze sprawy Kościoła, Ojczyzny i Narodu, uproś nam święta Kingo...

Żywot Świętej Kingi

"... A ile razy szczęsna Kinga słyszała wymawiane imię "Jezus", to najśodsze imię w zwiastowaniu ogłoszone całemu światu owładnięta uczuciem pobożności cała się zmieniała i pełna radości, wbrew zwyczajowi dzieci leżących w kołyskach, otwierała usta, a nie mogąc wypowiedzieć słowa, oblizywała wargi końcem języka, żeby tymi znakami w pewien sposób uczcić zbawcze imię i okazać skutek najwyższych uczuć, jakich natura nie pojmuje.

A kiedy błogosławiona dziewczeczka w sposób naturalny była już zdolna chodzić, pod pretekstem dziecinnych radości zapraszała wszystkie swoje towarzyszki do kaplicy, i sama, unikając swawolnych zabaw, wchodząc do wspomnianej kaplicy, z największą pobożnością trwała na modlitwie i sama oddając się modlitwie,

pod pozorem radości wszystkie dziewczęta gorliwie pobudzała do wezwań, to do przyklęknąć, to do kładzenia się krzyżem tak, że jeszcze przed używaniem rozumu wszystkie swoje czynności żarliwie polecała Temu, który wszystkim kieruje... "

(Źródło: „Żywot i Cudy św. Kingi Księżnej Krakowskiej” str. 226. tłumaczył Cecylian Niezgoda OFMCCConv.).

*Kościół Świętego Stanisława B. M. Diecezjalne Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie.
Rys. Arch. Aleksandra Pabjan*

ROZWAŻANIE

"...Spodobalo się Temu, który wybrał mnie jeszcze w łonie matki mojej i powołał łaską swoją, aby objawić Syna swego we mnie, bym Ewangelię o Nim głosił poganom ... (Ga 1.15-16)". Święty Paweł w Liście do Galatów ukazuje tajemnicę swojego powołania. Podobnie jak w Starym Testamencie prorok Jeremiasz czy Izajasz został wybrany w łonie matki (Iz 49.1; Jr.1.5). To powołanie święty Paweł odczytał jako wielki dar, jako łaskę Boga. Największą radością jest dla niego możliwość głoszenia Jezusa Chrystusa, który mu się objawił w chwili powołania. Apostoł wypełniając polecenie Pana udaje się od razu do Arabii, Damaszku i Jerozolimy. U św. Piotra zatrzymuje się tylko na piętnaście dni. Następnie udaje się do Syrii i Cylicji. Kiedy jego słuchacze dowiadują się o tym, że kiedyś prześladował Kościół, a obecnie głosi Ewangelię, wielbią Boga z jego powodu. Niezwykła apostołska gorliwość św. Pawła jest dla nas wzorem w zaangażowaniu i w dawaniu świadectwa wiary w sytuacjach, w których świat nie zawsze akceptuje wymagania Ewangelii. Do takiej postawy potrzebne jest nasze osobiste spotkanie z Chrystusem, które dokonuje się poprzez słowo Boże, sakramenty święte i wspólnotę Kościoła. Przykład takiej postawy znajdujemy w dzisiejszej Ewangelii (Łk.10.38-42). Jezus odwiedza Marię i Martę. Marta stara się ugościć Jezusa usługując Mu przy stole. Marta siedzi u stóp Pana i uważnie słucha Jego słów. Obie postawy, są dobre i potrzebne. Kiedy Marta prosi Jezusa, aby zwrócił uwagę Marii, zachęcając ją do pomocy siostrze w obsłudze gości, Jezus usprawiedliwia postawę Marii. Wyraźnie wskazuje, że potrzebna jest postawa zasłuchania

w głoszone słowo Boże, refleksji, medytacji, kontemplacji Bożej obecności. Codziennie spełniamy wiele różnych obowiązków, nie zawsze mamy wystarczająco dużo czasu, aby spotkać się z Bogiem na modlitwie, wsłuchać się w Jego głos, który rozbrzmiewa w głębi naszego serca. Trzeba stale dokładać starań, aby było miejsce dla Chrystusa w naszym życiu. Jezus nie krytykuje postawy Marty, która troszczy się o gości. Pragnie jednak, aby w tym zewnętrznym zaangażowaniu nie utraciła tego, co najważniejsze, osobistej więzi z Chrystusem, przyjaźni z Nim. Święta Kinga wiele czasu spędzała na modlitwie. Była bardzo wrażliwa na obecność Chrystusa w Eucharystii i w człowieku chorym, potrzebującym, ubogim. Postawa Świętej Kingi łączy w sobie zapobiegliwość i służbę bliźniemu, której symbolem jest ewangeliczna Marta oraz modlitwę i kontemplację, którą Chrystus dostrzegł u jej siostry Marii. Obie te postawy tworzą naszą codzienność i pomagają w budowaniu właściwej relacji z Bogiem i z drugim człowiekiem.

ks. Paweł Majewski

SPRAWOZDANIE Z 51 CZUWANIA KU CZCI ŚWIĘTEJ KINGI.

Po wakacyjnej przerwie powróciła piękna tradycja czuwań modlitewnych ku czci św. Kingi, które odbywają się w pierwsze wtorki miesiąca, w nowokorczyńskim sanktuarium. 1 września po raz 51 do świątyni przybyli czciciele świętej Patronki. Dzięki przestrzeganiu zasad sanitarnych związanych z pandemią koronawirusa, możliwy był powrót do stałej formuły spotkań modlitewnych. O godz. 17.00 Ks. Kustosz powitał zebranych i wspólnie modlili się słowami hymnu „Gaude Mater Polonia”. Przedstawiciele Towarzystwa Miłośników Ziemi Korczyńskiej odczytali fragmenty żywotu św. Kingi oraz legend ukazujących dobroć, ofiarność i wielką pokorę Świętej. Teksty przeplatane były pieśniami ku czci św. Kingi, które skomponował oraz akompaniował i prowadził śpiew Ks. Kustosz Paweł Majewski. Kolejnym elementem spotkania było poświęcenie soli, którą wierni zabrali do domów oraz dla bliskich. Adoracja Najświętszego Sakramentu jest stałym elementem każdego czuwania. Ks. Proboszcz poprowadził litanie do św. Kingi, następnie Panie ze Stowarzyszenia Korczyńnian nad Nidą odczytały modlitwy w różnych intencjach. Podziękowania i prośby, z którymi przybyli parafianie i pielgrzymi włączone zostały w modlitwę różańcową. O godz. 19.00 rozpoczęła się uroczysta Eucharystia, której przewodniczył Ks. dr Andrzej Kwaśniewski, który wygłosił również homilię, w której ukazał jak wielu Świętych i Błogosławionych związało swoje ziemskie życie z ziemią świętokrzyską. Mszę Świętą koncelebrowali: Ks. kan. Marek Małczęć proboszcz w Starym Korczynie i dziekan dekanatu nowokorczyńskiego, Ks. Marian Kujda proboszcz w parafii Borusowa w diecezji tarnowskiej, Ks. dr Marek Wesołowski proboszcz w Strożyskach oraz Ks. kan. Paweł Majewski kustosz sanktuarium w Nowym Korczynie. W uroczystości uczestniczył również Ks. Kan. Stanisław Kondrak kustosz w Szczaworyżu. Słowo przed Apelem skierował do wiernych Ks. Majewski. Podziękował przybyłym na spotkanie modlitewne i zaprosił wszystkich na nocne czuwanie diecezji kieleckiej na Jasną Górę, które odbywa się zawsze z 4 na 5 września. Ks. Proboszcz przedstawił terminy comiesięcznych czuwań do św. Kingi. Każdy mógł zabrać kolejny numer gazetki parafialnej i teksty pieśni skomponowanych ku czci św. Kingi.

Maria Błach

PIEŚŃ

Modlitwa Pielgrzyma XIV
(*Kwiaty Świętej Kingi*)

**1). Przez czterdzieści lat,
Święta Kingo, mieszkałaś
w Nowym Korczynie.**

Tak bardzo kochałaś kwiaty,
które chwałą swojego Stwórcę.

Ref: Kwiaty w ogrodzie Świętej Kingi,
rosnąc ku niebu chwałą Trójcę Świętą.
Kwiaty w ogrodzie Świętej Kingi,
swoją czystością niosą radość sercom.

**2) Czterdzieści lat przez pustynię
wędrował naród wybrany,**

tak bardzo tęskniąc za ziemią
obietaną, w której kwitną kwiaty.

**3) Czterdzieści dni na pustyni
przebywał Chrystus, nasz Zbawca,
by nas prowadzić do Ojca,
do domu, w którym kwitną kwiaty.**

**4) Święta Kingo, w Twym sercu rozkwitły:
wiara, nadzieja i miłość.
Pomóż nam odkryć w sercach Twój ogród
i wyruszyć przez życie z radością.**

*****

ks. Paweł Majewski

Kolejne czuwania: 3 listopada, 8 grudnia 2020 r.
